

พระราชบัญญัติ
สภาจังหวัด (ฉบับที่ 2)

พุทธศักราช 2485

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ 4 สิงหาคม พุทธศักราช 2480
และวันที่ 16 ธันวาคม พุทธศักราช 2484)

ชาติชาย ทัฬหยาภ

ปรีดี พนมยงค์

ตราไว้ ณ วันที่ 9 ธันวาคม พุทธศักราช 2485

เป็นปีที่ 9 ในรัชกาลปัจจุบัน

10 ธันวาคม 2485   ราชกิจจานุเบกษา   เล่ม 59 ตอนที่ 77

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรเพิ่มเติมพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา 1 พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติสภาจังหวัด (ฉบับที่ 2) พุทธศักราช 2485”

มาตรา 2 ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พุทธศักราช 2486 เป็นต้นไป

มาตรา 3 ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา 7 ทวิ. แห่งพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481

“มาตรา 7 ทวิ. ในการยุบและรวมการปกครองบางจังหวัด ให้บัณฑิตสมาชิกสภาจังหวัดซึ่งได้รับเลือกตั้งจากอำเภอที่รวมเข้าไว้ในการปกครองของจังหวัดใดเป็นสมาชิกสภาจังหวัดแห่งจังหวัดนั้น จนกว่าสมาชิกภาพจะสิ้นสุดลงตามมาตรา 10 แห่งพระราชบัญญัติสภาจังหวัด พุทธศักราช 2481”

2452

ตอนที่ 77 เล่ม 59 ราชกิจจานุเบกษา 10 ธันวาคม 2485

มาตรา 4 ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการ
ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ
จอมพล ป. พิบูลสงคราม
นายกรัฐมนตรี